

kan tænkes at blive. De fleste Steder udenfor København vil den blive lavere. Med dette Maksimum vil de højeste Understøttelser kunne blive 25—26 Kr., men det er Toppen, og kun meget faa er deroppe. F. Eks. faar Tekstilfabrikarbejderne i bedste Fald 16 Kr. 62 Øre, deri indbefattet denne Maksimalhusleje, og Arbejdsmændene faar i bedste Fald 18 Kr. 84 Øre.

Under Bilag 11 til Lovforslaget findes en Skrivelse fra en Sognekommune, i hvilken denne udstøder et Suk og et meget velmotiveret Suk. Den er saa ulykkelig, kan man sige, at have en stor Arbejderbefolkning. Det burde være en Lykke, at der er mange flittige Hænder i en Kommune, som udfører et samfundsmæssigt Arbejde, men det bliver en Ulykke for Kommunerne, naar Byrden lægges over paa dem. Er det saa tilmed en lille Kommune, føles det i særlig høj Grad. Denne Kommunes Sogneraad, det er Falslev-Vindblæs Kommune, har indsendt en Skrivelse, i hvilken de for det første henviser til deres fortvivlede Forhold og for det andet nævner, at den største Understøttelse har været 18 Kr. plus 2 Kr. pr. Barn, altsaa for en Familie, bestaaende af Hustru, Mand og 3 Børn, bliver det 18 Kr. plus 6 Kr., hvilket er 24 Kr. Nu ved jeg nok, at man ude paa Landet vil synes, det er en udmærket Hjælp. Men det kommer an paa, hvad man faar for de Penge, og det er ikke ret meget i denne Tid. Jeg nævnede Arbejdsmændene, de har i bedste Fald 18 Kr. 84 Øre, af dem er omtrent 44,000 Medlemmer af Organisationen, og Tekstilfabrikarbejderne, af hvilke der er 8,000, og som kun har 16 Kr. 62 Øre i bedste Fald, hvis de faar de fulde 6 Kr. i Huslejehjælp, som det bliver gennemsnitligt pr. Maaned. Jeg taler ikke om Landarbejderne, som ogsaa nu har dannet Arbejdsløsheds-kasser, og som forhaabentlig vil forstaa, at det er lige saa nødvendigt for dem som for alle andre Arbejdere, der er udsatte for Svingninger i de Erhverv, de arbejder i, at saa mange som muligt melder sig til deres Arbejdsløsheds-kasser. Jeg gaar ogsaa ud fra, at disse Folk vil forstaa det, om ikke nu, saa om ikke lang Tid. Landarbejdernes Arbejdsløsheds-understøttelse kender jeg ikke, men den maa vel være blandt de lavere.

Det kan saa have Interesse at se, hvad man kan faa for disse 24 Kr., som er den højeste Understøttelse, der betales i Falslev-Vindblæs Kommune, og som Understøttelsen her noget nær vil andrage. Der er opstillet et Regnskab, som jeg ved

i alt Fald ikke er for højt, et Husholdningsregnskab for en Familie paa 5 Personer, maaske 6, et Barn til eller fra gør ikke saa meget, de maa dele, hvad der er. Jeg regner Huslejen til 6 Kr. pr. Uge, det vil de fleste Steder i København være for lavt, men jeg regner altsaa 6 Kr. En Familie af den Størrelse kan ikke bruge Rugbrød for under 3 Kr., medmindre man, som det er sket i nogle Kommuner, er kommet langt ned med Rugbrødsprisen, men i København vil det ikke kunne lade sig gøre. Der er regnet 5—6 Kr. til Flæsk, det kan ikke være for meget, og til Margarine, Smør og Fedt — det vil sige: Fedt og Margarine kan ikke faas, man maa altsaa have Smør — er der regnet 5 Kr., hvilket ikke kan være for meget til en saadan Familie. Endelig er der til Kontingent til Brandforsikring, Sygekasse, Fagforening, Arbejdsløsheds-kasse samt Skat regnet 2 Kr. om Ugen. Det giver tilsammen 25 Kr. Man kan ikke sige, at denne Beregning er for høj, man kan maaske heller ikke sige, at den er nøgtern, thi den er for lav. Der er ikke regnet noget til Kartoffler, Grønsager, Sukker, Kaffe, Te, Klæder og Fødtøj, og lidt skal de dog have af den Slags. Jeg gad se den Familie, der kan faa 25 Kr. til at slaa bedre til end nævnt her. De maa slide paa Stumperne, lave Gæld og se at komme igennem paa bedste Beskub under de nuværende Forhold.

Jeg anerkender den Velvillie, som det ærede Medlem fra Verringe udviste overfor Lovforslaget, og jeg glæder mig til, at der i det Udvalg, som vil blive nedsat, skal komme noget godt ud af Sagen. Ligeledes vil jeg takke den højtærede Minister, fordi Lovforslaget er blevet fremsat; jeg tænker ogsaa, at den højtærede Minister vil stille sig velvillig, efter at det er paaavist, hvorledes Loven kan komme til at virke. Det kan ikke være Meningen, at Hjælpen skulde blive ringere, end den er nu, saa bliver den ikke det, man har ventet, men der bliver en Tilbagegang. Hensigten er, som jeg nævnede, at de arbejdsløse skal hjælpes, og at de skal hjælpes udenfor Fattigvæsenet.

Jeg kommer saa til de Paragraffer, som beskæftiger sig med, hvorledes Dyr-tidshjælpen skal tilvejebringes. Det skal udelukkende være det offentlige, som skal betale den, og det er i Lovforslaget foreslaet, at Staten skal staa i Forskud og altsaa — det gaar jeg ud fra — betale til Arbejdsløsheds-kasserne de nødvendige Forskud, hvorefter den gør sig betalt med $\frac{1}{3}$